

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 3053/2022
08.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Томовић адвокат из ..., против туженог ББ - предузетника, власника Самосталне молерске радње „ВВ“ из ..., чији је пуномоћник Драган Радоичић адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 869/22 од 08.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 08.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 869/22 од 08.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П1 2/19 од 15.12.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и у целости поништено решење туженог о отказу уговора о раду тужиоцу од 01.11.2018. године којим је тужиоцу престао радни однос код туженог са означеним датумом, и утврђено да то решење не производи правно дејство. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да врати тужиоца на рад. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба у делу тужбеног захтева којим је тражено да се обавезе тужени да врати тужиоца на послове који одговарају стручној спреми и његовој радној способности. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 186.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 869/22 од 08.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Обреновцу П1 2/19 од 15.12.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 408. и чланом 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац као запослени и тужени као послодавац закључили су 11.01.2018. године уговор о раду на неодређено време за послове молера. Тужилац је био један од три запослена са којима је тужени закључио уговоре о раду. Тужиочев уговор о раду отказан је решењем од 01.11.2018. године због смањења обима посла и престанка потребе за његовим радом, у смислу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду. Тужилац је био вредан и одговоран радник, а отказ уговора о раду уследио је након штетног догађаја од 15.08.2018. године када се повредио на раду и одређено време провео на боловању. Код туженог је увек било посла, тако да је након отказа уговора о раду тужиоцу, ангажовао два лица која није пријавио и која су обављала послове на којима је тужилац радио.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев са образложењем да код туженог није дошло до смањења обима посла, што је био разлог да се тужиоцу откаже уговор о раду, јер је тужени након тога ангажовао друга лица са којима није заснивао радни однос.

Другостепени суд је одбио жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду. По становишту тог суда, побијано решење о отказу уговора о раду је незаконито јер не садржи разлоге о критеријумима на основу којих је тужени утврдио да тужилац представља вишак запослених.

Према члану 193. став 1. Закона о раду, запосленом се у писменом облику доставља решење о остваривању права, обавеза и одговорности, са образложењем и поуком о правном леку, осим у случају из члана 172. тог закона. Решење има увод, изреку и образложење. У образложењу се наводе разлози којима се оправдава одлука. Оно мора да примену одређеног прописа конкретизује везивањем за одређени догађај и одређеног запосленог.

У конкретном случају, тужиоцу је уговор о раду отказан из разлога предвиђеног чланом 179. став 5. тачка 1. Закона о раду. Том одредбом прописано је да запосленом може престати радни однос ако за то постоји оправдани разлог који се односи на потребе послодавца, и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла. Оспорено решење о отказу уговора о раду не испуњава формалне услове образложене одлуке јер не садржи разлоге за примену члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, нарочито критеријуме због којих је тужиоцу, као једном од три запослена, отказан уговор о раду.

Ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Другостепени суд је правилност одлуке нижестепеног суда о поништају решења о отказу уговора о раду ценио са становишта његове образложености - недостатка разлога о критеријумима због којих је отказан баш уговор о раду који је тужилац

закључио, без упуштања у оцену да ли је или није смањен обим пословања туженог. Тужени има запослена три радника и нема акт о систематизацији послова. У закљученим уговорима о раду (за послове молера, молера-фарбара и молера-тапетара) није наведен опис послова који запослени по тим уговорима обављају. Због тога нису прихватљиви наводи ревидента да је тужилац једини запослени на радном месту молера и да зато није требало примењивати критеријуме за утврђење да је он вишак запослених, јер сва три запослена обављају молерске послове. Осим тога, тужиочев уговор о раду није отказан зато што је престала потреба туженог за обављање молерских послова, односно зато што су ти послови укинати, већ зато што је дошло до смањења обима посла. И та чињеница говори у прилог закључку да су сви запослени обављали молерске послове као и тужилац, и да је зато приликом смањења броја запослених требало применити критеријуме и на основу њих утврдити да ли је тужилац вишак запослених и те критеријуме навести у образложењу о отказу његовог уговора о раду.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић